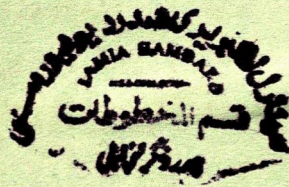

891.551

I b D

FUMIGATED

142

~~۵۴۴~~ ۷۶
دیوان عراقی

۱۷۲

یافاج

بسم الله الرحمن الرحيم

بیا مقیمان کوی دلداریم رخ بدیناودین نمی آریم
بیا بنم کرفصا و قدر اوقشاده جدا کلاذاریم
منج قنار و زنت لا هوسیم کو هر دوج کج اسه اریم
بامید غمیر خال و رشش فارغ از نافه های تانا اریم
غم او را بدل می خواسیم محش را بجان خسرید اریم
تا مگر بار و زخمش یا نسیم هر دم آید بده خون می بایم
گویم او را بدل کیا و جو و آنکه بپوشد سیرا چشم بایم
بنده بندگان مستانیم خادم خادمان خا اریم
دیر کاهت کنز بشایر غریب هر چه فروخته بهی اریم
که چنان دل میرن ببرد دست
هر چه بی بد آنکه منظر دست

[illegible]